

Organist

Al op zeer jonge leeftijd raakte Elske enthousiast voor het orgel. Ze raakte uitgedaagd door de orgellessen die haar moeder ontving en bovendien droeg het wekelijkse kerkbezoek (NH-kerk Aalten, met het fraaie Blank-orgel) bij aan de groeiende liefde voor het orgel. Op haar negende verjaardag kreeg zij haar eerste orgelboek en sindsdien is het orgel niet meer weg te denken. Elske ontving orgel- en improvisatielessen van Anne-Mieke Tijssink en later van Wim Ruessink. Op zeer motiverende en inspirerende wijze werd ze ingewijd in alle facetten van het orgelspel. Regelmatig ging ze mee naar orgelconcerten en op 15-jarige leeftijd werd Elske tweede organist in de gereformeerde Zonnebrinkkerk te Winterswijk. Op deze manier kon ze al het geleerde meteen in de praktijk brengen, waardoor ze een aantal jaren later goed beslagen ten ijs kwam bij haar toelatingsexamen op het conservatorium te Enschede. Ze ging in 1998 orgel en kerkmuziek studeren bij Gijs van Schoonhoven. In juni 2002 sloot ze haar eerste fase-studie af met een concert op het Metzlerorgel in de Jacobskerk te Winterswijk. Met lof sloot ze de eerste fase af en met overtuiging werd ze toegelaten tot de Messiaen-academie (tweede fase). In de tweede fase studeerde ze bij Gijs van Schoonhoven en Cor Ardesch en verdiepte ze zich in de muziek van Johann Sebastian Bach. Het examenconcert in mei 2004 vond plaats op het Blank-orgel in Aalten. Met dit concert speelde Elske de 'Grote Orgelmis' van Bach. Ook dit examen werd unaniem lovend ontvangen. Nog weer een jaar later werd ook de studie kerkmuziek afgerond. Tijdens de studie ontstond er een nauwe samenwerking met Sophie Epping (blokfluit) met wie zij het duo Con Vivo vormde en zeer veel concerten heeft gegeven en masterclasses heeft gevolgd, onder andere van Jan Wilbers, Marjolijn van Roon, Marcel Lecqoux (België) en Jaap van Zweden. Tijdens de studie is ze ook een aantal jaren hulporganist geweest in de hervormde kerk in Aalten en werd zij na een aantal jaren cantorschap in Dinxperlo, in 2003 cantor-organist in de protestantse gemeente Dinxperlo. Tot 2011 was ze hier als organist werkzaam. Na een korte pauze werd ze in het voorjaar van 2013 gevraagd als invallend cantor-organist voor de Catharinakerk in Doetinchem. Na twee jaar invalwerk is ze op 1 juni 2015 benoemd als nieuwe cantor-organist van deze kerk. Het cantorschap vervult ze in samenwerking met Theo Menting. Elske is veel te horen tijdens soloconcerten, maar ook in samenwerking met koren of andere instrumentalisten. Zo heeft zij de afgelopen jaren het Ensemble Vocal Pierre Villette veelvuldig begeleid, onder andere in de mis in C van Schubert en de Krönungsmesse van Mozart (beide orkestpartij) en het requiem van Duruflé. Ook door andere koren wordt zij regelmatig gevraagd. Met veel andere muzikanten heeft zij al concerten gegeven, onder andere met Daniëlle Egberts (trompet), Marije Toenink (cello) en een aantal jaren geleden een bijzonder concert in Zutphen met Eugeny Suvorkin op bayan.

Elske houdt er van om in haar concerten een duidelijke verhaallijn te hebben. Geen stukken zomaar achter elkaar gezet, maar programma's met een duidelijke opbouw. Zo maakte zij bijvoorbeeld een solo-orgelprogramma rond het thema 4 en 5 mei: Programma: 'Oorlog - Herdenking - Bevrijding'

Pastorale (BWV 590)	Johann Sebastian Bach (1685-1750)
Choral (deel 3 uit Suite)	Jehan Alain (1911-1940)
Deuxième Fantaisie	Jehan Alain
Passacaglia (BuxWV 161)	Dietrich Buxtehude (1637-1707)
Pièce Heroïque	César Franck (1822-1890)
Fantasie en fuga in c-moll (BWV 537)	Johann Sebastian Bach
Toccatina in F (BWV 540)	Johann Sebastian Bach

Toelichting:

Dit concert is een muzikale verklanking van de oorlog – herdenking – bevrijding.

Pastorale, Bach

Heel vrolijke, opgeruimde muziek. Deel 1 heeft een echt pastorale-karakter: als je je ogen dicht doet, zie je de groene weiden en kabbelende beekjes al voor je. Deel 2 is nog steeds niets-aan-de-hand-muziek. In deel 3 klinkt al een bepaalde smart door, maar deel 4 is weer echt ‘de paden op, de lanen in’. De tijd voor de oorlog, zonder dreiging, zonder grote zorgen.

Choral, Alain

Dit stuk schudt ons genadeloos wakker uit de rust, vredigheid en vrolijkheid van de pastorale. Van de vriendelijkheid van Bach is nog maar weinig over. De dissonanten vliegen je om de oren. Je zou bijna denken dat Alain de oorlog al ziet aankomen als hij dit stuk schrijft. Van een ander stuk van Alain, de Litanies, wordt wel gezegd dat hij hiermee de oorlog

heeft voorspeld.

Tweede fantasie, Alain

Nog een heftig stuk van deze componist. Met een beetje fantasie zou je hier een gevecht in kunnen horen. Het begint rustig, met mooie melodielijnen. Langzamerhand worden deze lijnen grilliger en de akkoorden minder welluidend: het dreigende gevaar. Dit mondt uit in een heftig gevecht, dat verklankt wordt door razendsnelle loopjes in de handen. Langzaam ebt dit weer weg. Terwijl het stuk langzaam weer tot rust komt, klinkt er nog een paar keer een heftige klap: alsof er her en der nog bommen inslaan. Uiteindelijk komt het stuk weer terug bij de kalmte van het begin. Toch is er een verschil: het stuk begint met een majeur-akkoord en eindigt met een mineur-akkoord: alles is weer tot rust en toch heeft het gevecht de wereld anders gemaakt.

Passacaglia, Buxtehude

Een ingetogen, droef stuk met veel smartelijke dissonanten. Hiermee wordt de ellende, het lijden, in de oorlog gesymboliseerd.

Pièce Heroïque, Franck

Heroïsche muziek, symboliseerst de heldendaden van de bevrijders.

Fantasie en Fuga in c-moll, Bach

Een stuk van Bach als dodenherdenking. De thema's uit de fantasie hebben een klagend karakter. De kleine sext als eerste interval van het eerste thema: een heel klagende opeenvolging van twee noten, die Bach onder andere ook gebruikt in de aria 'Erbarme dich' uit de Matthäuspassion. Vervolgens komt er een thema met seufzerfiguren. Zuchtend, snikkend gaat het stuk verder. Toch zit er ook een beetje hoop in: op een gegeven moment draaien de seufzerfiguren om. Geen dalende lijn meer, maar een stijgende lijn. Het snikken verandert in een hoopvol opademen. En de fantasie eindigt op de dominant: daar spreekt verwachting uit. De ellende heeft niet het laatste woord. De fuga heeft een tweede thema met een chromatisch stijgende lijn. Ook hierin klinkt hoop door.

Tocatta in F, Bach En als laatste op het programma de Tocatta in F van Bach. Een uitbundig stuk. Hiermee vieren wij de bevrijding.